Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Exponuntur proprietates æternitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-49469

Visual Library

vnum Semper. Enimuerò ſi interroganti: quid eſt Semper, reſponderis: eſt duratio centum annorum, aut millium annorum, aut millium millium annorum; reſponſio haud ſufficiens erit, quia longè & infinitiès diuturnior eſt. vnde, vt quæſito ſatisfacias, coactus eris dicere: eſt duratio quædam, quæ nunquàm finit. Similiter, ſi interrogatus fueris, quid eſt Nunquàm; non ſatis erit reſpondere: eſt duratio quædam tanti aut tanti determinati temporis: ſed dicere tenebris: eſt vnum non eſſe ſempiternum, vnum non eſſe per ſemper, quod ſemper durat. Hæc igitur eſt natura & eſſentia æternitatis, vnum Semper, & vnum *Nunquam*. Hinc communiter definitur: *Eſt circulus, cuius centrum eſt Semper, & circumferentia Nunquàm.* Ex hac æternitatis eſſentia tres procedunt proprietates.

Prima proprietas Æternitatis.

Prima eſt, quod ſubiectum, in quo reperitur, reddat infinitum. Si vnitur cum pœna, pœna erit infinita: ſi cũ præmio, infinitum erit præmium. Exempli gratia: febris quæ durat vno die, eſt malum aliquod: quæ durat duobus diebus, maius malum; quæ durat infinitis diebus, eſt infinitum malum. Idem aſſeretur de præmio: gaudium durans vno die, eſt bonum: quod durat duobus diebus, maius bonum eſt: quod infinitis diebus durat, infinitum bonum eſt. Quamobrem omnes pœnæ Inferni, quia ſunt æternæ, infinitæ ſunt: cuncta Paradiſi gaudia, quia æterna, infinita ſunt. Ita, vt idem ſit æternitas, quod infinitas, infinitas in ſeipſa, & facit infinitum totum id, quod ei vnitur & coniungitur. Hinc etiam ſequitur, quod eadem æternitas nos ſummè miſeros, ſummèque fœlices efficere valeat. Æternitas cũ pœna, qualis eſt in Inferno, ſumma miſeria: Æternitas cum gaudio, qualis reperitur in cœlo, ſumma fœlicitas. Si interrogaueris Damnatos, quodnam ſit illud malum, quod complet omne malum, eosque reddit ſummè miſeros? Reſpondebunt, Æternitas: ſi idem quæſitum propoſueris cœli Incolis, quodnam ſit bonum illud, quod perficit omne bonum, eoſque efficit ſummè fœlices? Reſpondebunt: Æternitas. O Æternitas, principium & cauſa ſummi

mali

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mali, aut ſummi boni ! Beatus & fœlix ille, qui
in bono ſtatu, ; miſer & infœlix iſte, qui te in m
ſuſcipit.

Secunda proprietas Æternitati

Secunda eſt, quod præſens faciat (præſenti
li]id, quod eſt futurum præſentia reali. Quap
Æternitate affirmatur : *eſt tota ſimul* ; non e
va, veluti eſt tempus ; ſed eſt ſimultanea & to
mentaliter & in apprehenſione. Ideò cognitio
torum, quæ menſuratur æternitate, non pœna
tes duntaxat ; ſed etiam futùras, quæ *ſucceſſi*
per totam Æternitatem, apprehendet, ſentietq
omnes eſſent pręſentes. Pari ratione Sanct
non propter gaudium præſens tantum beati e
rùm etiam propter futurum, quod quaſi ſucce
per totam Æternitatem. In hac vita, vbi acti
ſtræ menſurantur tempore , non experimur
ctum. Lætitiam & triſtitiam, craſtinâ die futur
Matth. 6. habebo hodie , ſed cras : hodierno *ſufficit die*
ſua, nec cogitatur de die ſequenti. Aſt Æternita
prehendit, amplexatur & vnit ſimul omnia tem
mnia gaudia, omnes afflictiones & miſerias: & q
non ſint ſimul in eſſe reali ; ſunt tamen ſimul
henſione, in perceptione, & in dolore.

Tertia proprietas Æternitati

Tertia proprietas eſt, quod duratiŏnē, vbicu
gitur, reddat immobilē & immutabilē; ac propter
nitas ſemper vna & eadem eſt, nec vnquàm m
ſua infinitate. Adde, deme Æternitati, quodcu
lis, ſemper remanebit eadem. Et quemadmodu
tur de Deo, quod ſit immutabilis, quia nihil e
nihil ab eo auferri poteſt ; ita ſi Æternitati adda
millium annorum , non propterea creſcet : & ſi
ſurripias , non proptereà deficiet : ſed ſemper
eadem, tota, integra, & invariata in ſua infinitate

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hæc de Æternitate in ſeipſa ſpectata: eadem, vt applicata pœnis Inferni, jam conſideranda eſt. In hoc conſiſtit ſummum malum Inferni, quod totum id, quodcunque ibidem reperitur, ſit æternum: æterna priuatio Dei, æternæ pœnæ ſenſus, æternus carcer, æternus ignis, æternus vermis conſcientiæ, æterna ſocietas Dæmonum, æternus dolor, æterna mors, æterna damnatio, æterna & ſumma Damnatorum miſeria. Ibi miſeri peccatores nil aliud cogitant & contemplantur niſi Æternitatem: quod patiuntur, eſt Aeternitas: in Aeternitate viuunt & ſemper moriuntur: in Aeternitate ardent abſque vllo fine: in Aeternitate affliguntur: in Aeternitate ſemper damnati ſunt.

Miſeri & infœlices Damnati, ecqui ſunt ſermones & voces veſtræ? quid dicitis; quid loquimini? vbi loquimini? Duo verba ſola: *Semper*, & *Nunquàm*. Semper ardebunt, nunquàm finient: ſemper miſeri, nunquàm fœlices: ſemper damnati, nunquàm beati: ſemper in dolore, planctu, & miſeria, nunquàm ſine illis. O *Semper*, & *Nunquàm*! Hæc ſunt duo claui acutiſſimi, qui continuò veſtra transfigunt viſcera, neque vnico duntaxat momento ab illis vos liberare poteſtis. O *Semper*, quod nunquàm habebis finem! O Nunquàm, quod ſemper durabis!

Aliæ Aeternitatis proprietates.

Verùm ad alias miſerias Aeternitatis Damnatorum tranſitum faciamus. Omnis pœna, quæ eſt in Inferno, infinita eſt, & dupliciter infinita: infinita in cruciatu, & infinita in duratione. Et ſi quælibet earum ſola eſſet, ſummum malum, quid erunt ſimul vnitæ? Si quis in hac vita adjudicatus eſſet noſtro igni, vt eodem æternùm concremaretur, infinita eſſet pœna, infinitum malum: & tamen pœna illa ſolùm infinita eſſet infinitate durationis: in Inferno eſt infinitum tormentum, quod ignis infliget, non tantùm, quia infinitè durat, ſed etiam, quia infinitè affligit & cruciat.

Præ-

Prætereà, Damnatus in ſuſtinendis tormentis
bebit ſucceſſionem; ſed ſimul vnitimque ſuſtin
nia tormenta & pœnas, & vna non ſuc edet a
uti in hac vita; ſed vna cum altera ſemper toom
Et quod ſummè affligit illos miſeros, eſt, quod
ſcant & videant cuncta tormenta, quæ patiun
planè fruſtranea, inutilia, & idem ſemper, quod
debetur Juſtitiæ, manſurum debitum: ſiquidem
bitum irremiſſibile ſimul, & intolerabile, nec D
remittit, neque peccator patiendo ei ſatisfaci
Poſt millia millium annorum, pœnarumque
marum debitum hoc rurſùm ad caput, princ
redibit. Adhæc aliud occurrit motiuum, quod
perè aggrauat peccatoris damnati triſtitiam,
S. Aug. ſer. 250. Aeternitas cauſata à cauſa leuiſſima: *Libidin*
tum æternum parit animæ opprobrium, & tormen
maledictam commutationem breuis & mom
delectationis in æternam pœnam & afflictionem

Rigor iuſtus Dei in puniend pœna æterna.

Neque de ſuperfluo & nimio rigore accuſ
Diuina Juſtitia, quod culpam temporalem vi
niatque pœnâ æternâ: ſiquidem conueniens
S. Bonav. *qui peccauit contra Deum æternum, puniatur pœ*
nâ, inquit S. Bonauentura. *Et qui peccauit in*
S. Gregor. ait S. Gregorius *puniatur in æterno Dei*; id eſt,
cauit voluntate ſemper peccandi, ſemper quoq
S. Thom. tur. *Et remanente ſemper culpâ, ſemper remanet p*
S. Thomas, cũ in Inferno culpa remitti nequeat.
eſto nulla alia adeſſet ratio, malitia tamen & in
S. Aug. infinita, quam in ſe continet peccatum, talis
mereatur pœnam æternam, vtpotè
conuenientem.